

Sygn. akt IV CSK 189/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa H. K.

przeciwko B. w B.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację powoda H. K. od wyroku Sądu Okręgowego w B., którym zostało oddalone jego powództwo przeciwko B. w B. o ustalenie nieistnienia uchwały zarządu Spółdzielni z dnia 29 grudnia 2003 r. w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali w nieruchomości należącej do jej zasobów.

W skardze kasacyjnej powoda od tego wyroku nie została oznaczona wartość przedmiotu zaskarżenia, wobec czego zarządzeniem z dnia 9 października 2015 r. przewodniczący w Sądzie drugiej instancji wezwał skarżącego do usunięcia tego braku w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Wezwanie to zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 19 listopada 2015 r. Skarżący wskazanego braku skargi nie usunął, a w złożonym w odpowiedzi na wezwanie piśmie stwierdził, że brak jest podstaw do oznaczenia w sprawie wartości przedmiotu zaskarżenia, gdyż sprawa nie jest sprawą o prawa majątkowe, wobec czego „wezwanie Sądu jest bezprzedmiotowe i powód nie wskaże wartości przedmiotu zaskarżenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c., dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia, co oznacza, że do wymagań formalnych skargi zalicza się jej oznaczenie (art. 398⁴ § 3 k.p.c.). W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, o majątkowym lub niemajątkowym charakterze sprawy rozstrzyga jej przedmiot, a więc dobro lub interes, którego ochrony albo zaspokojenia żąda strona. Stwierdzenie to dotyczy również spraw o uchylenie, stwierdzenie nieważności lub ustalenie nieistnienia uchwał organów spółdzielni. Poza jednostkowym i odosobnionym poglądem wyrażonym w postanowieniu z dnia 5 lutego 2009 r., I CZ 111/08 (nie publ.), Sąd Najwyższy stoi w swym orzecznictwie konsekwentnie na stanowisku, że o tym, czy takie sprawy są sprawami o prawa majątkowe czy niemajątkowe decyduje przedmiot zaskarżonej uchwały (por. postanowienia z dnia 22 kwietnia 2010 r., V CZ 25/10, nie publ., z dnia 22 lipca 2010 r., I CZ 67/10,

nie publ., z dnia 7 października 2010 r., IV CZ 65/10, nie publ. oraz uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10, OSNC 2011, nr 11, poz. 117). Z tego względu właściwym punktem odniesienia dla oceny charakteru sprawy o uchylenie, stwierdzenie nieważności albo ustalenie nieistnienia uchwały organu spółdzielni jest przedmiot uchwały, pozwalający na określenie, jakie prawa i interesy - o charakterze majątkowym czy niemajątkowym - podlegać mają ochronie prawnej w danym postępowaniu.

Podzielając to stanowisko, należy bez wątpliwości stwierdzić, że skarga kasacyjna powoda została wniesiona w typowej sprawie o prawa majątkowe, skoro powód domagał się ustalenia nieistnienia uchwały zarządu Spółdzielni dotyczącej określenia przedmiotu odrębnej własności lokali. Uzasadnione i konieczne było zatem wezwanie skarżącego do usunięcia braku formalnego skargi stosownie do art. 398⁴ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 1 k.p.c. Po upływie terminu do usunięcia braku skarga podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.), a wobec tego, że nie uczynił tego Sąd Apelacyjny, skargę - na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. - odrzucił Sąd Najwyższy.

O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi nie orzekano wobec braku odpowiednio sformułowanego wniosku.